
Reformní vize za miliony, ale kde nic, tu nic

Reformní vize za miliony, ale kde nic, tu nic

Valtr Komárek v článku „Českým reformám chybí smysl“ (MFD 28. 8.) uvádí, že „již v nejranějším stadiu formulování základních záměrů a cílů každé...reformy je potřeba se opřít o dlouhodobější vizi společenského rozvoje“. Konstatuje, že politikové si případné vize subjektivizují. A k tomu jim pomáhají i prognostikové, kteří budoucí obraz společnosti budují na základě kreativní fantazie a podle nichž se předpokládají protikladné scénáře. S tím lze souhlasit, protože z toho se nedá odvodit strategie budoucího zamýšleného vývoje společnosti. Příkladem budiž článek „Historie z roku 2020“ (MFD 16. 6.) prezentující nesourodé divoké karty, umožňující vývojové trendy podle různorodých základních činitelů určujících vývoj světové společnosti.

Sociální demokracie, po převzetí moci v roce 1998, se s velkými ambicemi pokusila sestavit prognózu jako vědeckou anticipaci budoucího rozvoje České republiky. Tato prognóza se začala budovat z aplikovaných vědeckých poznatků filozofie, sociologie, politické ekonomie a dalších věd. Realizace této prognózy se však zadržela v samém počátku na upřednostnění politických zájmů sociální demokracie -získat voliče pro příští volby. Prognózu vývoje České republiky do roku 2015 sestavilo k tomu zřízené Centrum pro sociální a ekonomické strategie při Fakultě sociálních věd Karlovy univerzity. Sociální demokracie tak měla možnost provést reformy na podkladě vědecké vize. V podstatě žádné reformy však nepřipravila ani nerealizovala. Jsou vinni politikové sociální demokracie, nebo vědci z uvedeného Centra? Veřejnost odpověď nedostala, i když ji to stálo okolo 100 milionů korun ze státního rozpočtu. Valtr Komárek na začátku zmíněného článku uvádí rozdílnost reforem podle pravicových a levicových stran. Sociální demokracie zpočátku předpokládala, že návrh její vize, protože podle ní pravicové strany žádnou vizi nemají a ponechávají vše na živelném vývoji společnosti, zaujme celou společnost. Ta o ní bude diskutovat, protože vize bude mít vědecký základ a bude se dotýkat solidárně celé společnosti. Proto ji po diskusi přijme k realizaci.

Znovu tak oživila představy Občanského fóra o názorové jednotě společnosti.

Realita je však opačná.

Vizi jako východisko strategických rozhodnutí států a nadstátních seskupení je možné realizovat v zemích euroatlantické civilizace (k ní zahrnují i Japonsko a ostatní státy světa založené na politické demokracii a převažujícím soukromém vlastnictví) na základě principů sociálnědemokratických a socialistických nebo liberálně konzervativních. Mohou evropské demokratické státy, ve kterých se ve vedení střídají pravicové a levicové strany, vypracovat nadstranickou a dlouhodobě použitelnou vizi? Obecně se to nedaří, ale pod tlakem dlouho neřešených tíživých problémů země je možné nalézt kompromisní strategická řešení. Příkladem budiž současná vláda Německa a její reformní opatření. Německá vláda složená ze sociální demokracie a křesťanské strany se pokouší nestavět budoucnost země na populismu, ale na reformách, které modifikují dosavadní úlohu sociálního státu. Zatím se to daří a Německo v prvním letošním pololetí vykázalo přebytek státního rozpočtu. Nicméně německé reformy bolí.

V České republice se dvěma velkými politickým stranám nepodařilo nalézt kompromisní řešení reforem. Stavějí naopak na strategické konfrontaci jako na jednom z prostředků pro získání politické moci.